

С. Л. Юсов

Козловський Іван Павлович

КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Павлович (Козловский Иван Павлович; 25. 12. 1869(06. 01. 1870), м. Тамбов, Росія – 30. 11. 1942, м. Уральськ Зх.-Казахстан. обл., Казахстан) – російський історик, археограф, архівіст. Член Істор. товариства Нестора-літописця, Ніжин. істор.-філол. товариства, Варшав. товариства історії, філології і права. 1892 закін. Університет св. Володимира у Києві (учень [В. Іконникова](#)) із золотою медаллю за кандидат. працю «Сильвестр Медведев». Працював у Київ. жін. гімназії А. Бейтель і 1-му Київ. комерц. училищі, одночасно займався наук. дослідженнями. 1900 склав іспит на ступ. магістра рос. історії та розпочав роботу над дис. «Ф. М. Ртищев. Историко-биографическое исследование», яку захистив 1907 у Харків. університеті. Відтоді викладав у Ніжин. істор.-філол. інституті, гімназії при ньому та на Жін. курсах М. Довнар-Запольського, був приват-доцент Університету св. Володимира; від 1909 – екстраординар. проф. рос. історії Варшав. університету; від 1916 – директор Ніжин. істор.-філол. інституту (організував у місті істор. архів і музей). У тому ж році у м. Саратов (Росія) захистив доктор. дис. «Первые почты и первые почтмейстеры в Московском государстве. Опыт исследования отдельных вопросов из истории русской культуры во 2-й пол. XVII в.» (ступ. отримав від Університету св. Володимира). 1922–30 – проф. рос. історії Пн.-Кавказ. університету (м. Ростов-на-Дону, РФ), створ. 1915 на базі евакуйов. Варшав. університету; водночас від 1920 – зав. Центр. істор. архіву м. Ростов-на-Дону; від 1925 – голова Пн.-Кавказ. крайового товариства археології, історії і етнографії. 1930 за реліг. переконання і висланий у Казахстан. Незабаром звільнений, однак позбавлений права проживати у 12-ти насел. пунктах СРСР. Від 1938 викладав у Пед. інституті Уральська. Під час роботи у Варшав. університеті був наук. кер. магістер. дис. [Б. Грекова](#), одним зі своїх учителів називав його [В. Голобуцький](#). Реабіліт. 1989.

Основні праці

Сильвестр Медведев. Очерк из истории русского образования и общественной жизни в конце XVII в. К., 1895; Систематический указатель к «Университетским Известиям» за 1884–1896 гг. К., 1898; Краткий очерк истории русской торговли. К., 1898. Вып.1; 1900. Вып. 2; Андрей Винуис, сотрудник Петра Великого. С.-Петербург, 1911; Новая попытка решения

вопросов о месте и времени крещения святой княгини Ольги. Варшава, 1911; Первые почты и первые почтмейстеры в Московском государстве. Варшава, 1913.

Рекомендована література

1. Голобуцкий В. А. Страницы из моих воспоминаний // История СССР. 1966. № 3;
2. Енина И. А. Иван Павлович Козловский // Донской арх. 2008. Вып. 4;
3. Самойленко О. Г. Инструкция для ученых занятий магистранта Б. Д. Грекова, составленная профессором И. П. Козловским // Література та культура Полісся: Зб. наук. пр. Вип. 55. Ніжин, 2009.

Бібліографічний опис:

Козловський Іван Павлович / С. Л. Юсов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-7950>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).